

ПРОТОКОЛ

№ 655

гр. Пазарджик, 23.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д. Б. Бишуров

Съдебни АНТОАНЕТА С. ДОБРЕВА
заседатели: ВАЛЕРИ Д. БЕНЗАРОВ

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
и прокурора С. Б. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Д. Б. Бишуров Наказателно дело от общ характер № 20235200200516 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Подсъдимият **И. П. П.** се явява лично и със защитника си адв. Г. С. – редовно упълномощен.

За ОП-Пазарджик се явява прокурор П..

За Гражданския ищец - Министъра на финансите, представляващ Държавата, в качеството на ошетеното лице, се явява юрк. М.Ч.-Д. – надлежно упълномощена.

Явява се вещото лице **М. Д.**.

Явяват се вещото лице **Д. Б.**.

Не се явява свидетелят **С. А. А.** – нередовно призован. Изпратената до него призовка е върната с отбелязване, че е била приета от лице с имена Й.Г., без да е отбелязано в какво качество това лице е приело призовката.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на делото.

ЮРК. Ч.Д.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Моля да дадете ход на делото.

ПОДС. П.: Да се даде ход на делото.

Поради липса на процесуална пречка съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИСТЪПИ се към снемане на самоличността на вещото лице **Д. Б.**, тъй като вещото лице **М. Д.** е със снета по делото самоличност.

Д. Л. Б. – ** г. от гр. П., българин, бълг. гражданин, женен, с висше

образование, неосъждан, без родство и служебни отношения със страните по делото.

На вещите лица се разясни отговорността по чл. 291 от НК.

ДОКЛАДВА СЕ постъпилата по делото справка от ТД на НАП – Пловдив, офис Пазарджик с Изх. № 20342/19.10.2023 г., в която е описано подробно на кои дружества лицата Я. Ф. и И. И. К. са били управители и представители, както и какви задължения имат съответните дружества.

ПРОКУРОР: Да се приеме постъпилото писмено доказателство.

ЮРК. Ч.Д.: Да се приеме постъпилата справка.

АДВ. С.: Не възразявам да се приеме.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмено доказателство по делото справка от ТД на НАП – Пловдив, офис Пазарджик – подробно посочена по-горе.

ПРИСТЪПИ СЕ към изслушване на съдебно-почерковата експертиза, изготвена от вещото лице М. Д..

ПРОЧЕТЕ СЕ заключението на вещото лице.

В. Л. Д.: Поддържам заключението.

ПРОКУРОР: Нямам въпроси. Да се приеме заключението.

ЮРК. Ч.Д.: Нямам въпроси. Да се приеме заключението.

АДВ. С.: Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице **М. Д.**, като **ОПРЕДЕЛЯ** възнаграждение в размер на 431,84 лева, съобразно представената справка-декларация, както и 20,00 лева за явяване в днешното съдебно заседание, или общо сумата от 451,84 лева, платими по сметка на ОД-МВР – гр. Пазарджик от бюджета на Окръжен съд - гр. Пазарджик.

ПРИСТЪПИ се към изслушване на съдебно-икономическата експертиза, изготвена от вещото лице Д. Б. и находяща се в том II, лист 137-146 от досъдебното производство.

В 09:36 часа в съдебната зала се явява свидетелят С. А..

В. Л. Б.: Поддържам заключението.

ПРОКУРОР: Нямам въпроси към вещото лице.

ЮРК. Ч.Д.: Нямам въпроси.

АДВ. С.: Аз имам само един въпрос. Вещото лице в заключението си казва, че има неправомерно ползване на ДДС от „С.Б.“. Може ли вещото лице да поясни, защо приема, че има неправомерно ползване на ДДС?

В. Л. Б.: Такова заключение съм направил въз основа на констатациите,

посочени в т. 6 от констативно-съобразителната част. Тези констатации касаят доставката преди всичко на обувки от предходните доставчици на доставчиците на фирма „С.Б.“, където ясно в хода на ревизията е установено, че стоките не са доставени директно от доставчиците на „С.Б.“ в магазина на „С.Б.“, а от предходните доставчици на неговите доставчици. Съгласно разпоредбите (ако не се лъжа) на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, в тях е записано: „когато стоките или услугите са доставени директно от регистрирано по този закон лице на съответно друго такова, за да може второто или последното да ползва начисления в данъчните фактури ДДС като данъчен кредит.

АДВ. С.: Нямам други въпроси.

В. Л. Б.: В т. 1 са посочени фактурите, издадени от „Д.Е.П.“, като в тях посочвам, че плащането е станало в брой и цитирам съответно номера на фискалното устройство, което е регистрирано официално в приходната агенция. Доколкото си спомням, не е много допустимо тази фактура да бъде платена в брой, когато сумата е над 10000 лева. Към онзи момент е трябвало плащането да бъде по банкова сметка, но не всички стопански субекти спазват това изискване.

В т. 5.5. от заключителната част коментирам фактурата, издадена от „ПМ 1389“ ЕООД с данъчна основа 182 016,00 лева е посочено, че плащането ще стане по сметка в самата фактура, но сумата не е преведена, тъй като в тази фактура не е посочена банкова сметка на това дружество, то не може да се каже, дали същата е надлежно декларирана. Не е нормално да се издаде такава фактура, в която да пише, че плащането ще стане по банков път, а да не се посочи банкова сметка. Едно от изискванията е издателят на данъчни фактури категорично да посочи банкова сметка или съответния начин на плащане (дали в брой или по банкова сметка) и след като е посочил, че плащането ще е по банкова сметка, логично е да бъде посочена и тази сметка.

ПРОКУРОР: Да се приеме заключението.

ЮРК. Ч.Д.: Да се приеме заключението.

АДВ. С.: Не възразявам. Да се приеме заключението.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице Д. Б..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на същия в размер на 20 лева за явяването му в днешното съдебно заседание, което да се изплати от бюджета на Окръжен съд - гр. Пазарджик.

Сне се самоличността на явилия се свидетел, както следва:

С. А. А. – 34 г., с. Гелеменово, българин, бълг. гражданин, неженен, с висше образование, работещ в ОД-МВР – гр. П., неосъждан, без родство с подсъдимия.

На свидетеля се разясниха правата по чл. 119-122 от НПК и наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Пристъпни се към разпит на свидетеля С. А..

СВИД. А.: Обещавам да кажа истината. Инспектор съм в сектор „Икономическа полиция“ в ОД-МВР - Пазарджик. Лицето В. П. ми е известно, тъй като многократно служители на НАП са искали наше съдействие за установяване на лицето във връзка с връчване на различни документи по проверки и данъчни ревизии на негови фирми. Също така, по мой спомен, съм водил няколко проверки за негови фирми за укрИ.е на данъци или за обявяване в несъстоятелност. Снемал съм му сведения няколко пъти и съм имал личен контакт с него.

Конкретни дружества не мога да посоча, тъй като лицето, доколкото ми е известно, е собственик на над 60-70 фирми (може и повече да е броят им, не мога точно да кажа), но моите впечатления са (и от беседите, които сме водили), че той е лице с нисък социален статус, на което се регистрират или се прехвърлят фирми с публични задължения. Лично той ми е заявявал, че тъй като има здравословни проблеми, не може да си намери работа и по този начин се препитава. Различни хора се свързват с него, дават му различни суми от порядъка на 200-300 лева и му прехвърлят фирми със задължения.

Всичко става чисто документално – просто му се прехвърлят. Той няма капацитета да извършва каквато и да е такава търговска дейност.

Много е голям броят на дружествата и просто към момента конкретно име не мога да посоча на някое от тях.

Известно ми е лицето, което е подсъдим по това дело - И. П.. В началото на годината му извърших полицейска регистрация, тъй като същият, доколкото ми е известно, е привлечен като обвиняем по досъдебното производство. Не съм работил с него. Това е единственият ми контакт с него – извършена му е полицейска регистрация.

Когато съм снемал сведения от В. П., не е ставало дума за отношения между П. и И. П..

Свидетелят се освободи от залата със съгласието на страните.

ПРОКУРОР: Аз бих искал да представя писмени доказателства във връзка с разпита на свид. Я. Ф., който заяви, че не може да си спомни за какво е обвинен и какво дело се води срещу него. Аз искам да представя на съда обвинителен акт срещу него и невлязла в сила присъда на първата инстанция. Също бих искал да представя и едно уведомление по чл. 205 от НПК от ТД на НАП, касаещо фирма „П.***“, която между другото се споменава и в ревизионния акт по настоящото дело, тъй като във връзка с това уведомление и ревизията, която е осъществена на тази фирма, са налице подобни прехвърляния на дружества. Съответно са направени констатации за допълнителни данъчни задължения на това дружество. Отново в хода на това ревизионно производство има прехвърляне на собственост на дружества между подс. П. и свид. И. К..

ЮРК. Ч.Д.: Да се приемат.

АДВ. С.: Не възразявам да бъдат приети представените документи.

Съдът намира доказателственото искане за основателно, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото: заверени копия от обвинителен акт на Окръжна прокуратура – Пазарджик по преписка № 2472/2017 г. по описа на прокуратурата и досъдебното производство № 10/2018 г. по описа на НСС, изготвен против лицето Я. Ф., както и незаверено електронно копие на хартиен носител на присъда по НОХД № 270/2022 г., както и уведомление от ТД на НАП до прокуратурата по реда на чл. 205 от НПК.

ПРОКУРОР: Нямам други искания.

ЮРК. Ч.Д.: Нямам други искания.

АДВ. С.: Подсъдимият г-н И. П. иска да даде обяснения.

ПРИСТЪПИ СЕ към изслушване на обясненията на подс. И. П..

ПОДС. П.: Познавам човекът, с който съм направил тази сделка за обувките от лицето Я. Ф.. Беше ми клиент Я. Ф.. Занимавахме се с различни дейности. Аз със строителство, с внос от К. – обувки, производство. Я. също имаше такива намерения - да отваря магазин за обувки в комплекса, който построих - комплекс „З.“ на излизане от П. на ул. „П.Ш.“. Купи магазин от мен коректно. Плати си всичко, останахме си в добри отношения. Идваше често там, виждах го и стана въпрос, че трябваше да го почиствам този комплекс целия – минаваше време, прахоляци и т.н. и му викам: „Я., намери ми някой да направи почистване на комплекса, или ако познаваш такива дружества, фирми и т.н.“ Случайно стана разговор и той каза: „Ще ти изпратя човек“.

При мен дойде лицето В. П., който се занимавал с такова нещо. Така и нищо не почиствахме. От дума на дума, той каза: „Занимавам се, имам фирми, можем да търгуваме“. Попитах с какво можем да търгуваме. Той ми каза: „Имам обувки“. Попитах къде са обувките. П. ми каза, че са в склад в С.. Добре.

Оттук нататък - донесе ми той по една мостра. Видях за какви обувки става дума, харесаха ми и казах: „Добре. Давай да действаме. Кой ще ги докарва обувките?“ Той ми каза, че Я. ще ги кара. Казах: „Добре. Вие се познавате с Я.“. От къде ги е докарвал, как са се разбирали с него, какво са правили - това не знам. Обувките дойдоха. Започнаха да идват бусове в комплекса. Брат ми взимаше такива циганета за помощ – едно-друго и с тях разтоварихме обувките. Почнах да отварям кашони. Гледам аз, но не е това, което исках да получавам като стока. В крайна сметка така стана, че малко ме подлъгаха, да не кажа излъгаха с тези обувки. Още имам от тези обувки. Стояха години в тия магазини там. Той - човекът (лека му пръст), си почина, ама обувките, след като продадох аз дружеството, защото продадох дружеството с обувките, със стоките, защото видях, че няма накъде и не мога да се оправя по този начин, по който исках, та искам да кажа, че още имам от тези обувки, които ги доставяха Я. с В.. Останаха обувките И. К. да си ги продава. Аз му продадох дружеството с обувките, но той продава, продава,

ама те го затвориха. Тогава нещо стана, че тези обувки останаха и 2 години стояха ей така. Даже някъде и снимки имам от тези обувки в тези складове. Мога да разровя стари телефони и да ги намеря. Аз имах склад в О. тук в П., и ги преместих в този склад, защото ми пречеа. И така – имам още от тези обувки, ако може това да бъде някакво доказателство за тези сделки. Колко са, и аз не знам, но има – складът е доста. В крайна сметка те не са и лично мои, и аз просто един ден сигурно ще ги изхвърля на някое сметище.

На И. продадох дружеството. Съвсем случайно в П. се запознахме с този човек. Той казваше: „*Купувам бизнеси, купувам стоки, купувам това...*“. Омотаха ме малко с приказки и в крайна сметка му продадох всичко. Аз исках да продавам само обувките, но той вика: „Дай, ще купя цялото дружество“ и аз викам: „*Добре*“. И така - на части дава някакви пари – какво дава, какво не дава – вече не си спомням. Аз продадох дружеството по капитал – по дружествените дялове колкото е, защото имаше да взима пари това дружество, имаше и стока много на склад, и той трябваше да се удовлетвори от тази стока – да си я продаде. Ние се бяхме разбрали после да даде някакви пари, ама вече какво е дал и какво не е дал, и аз не си спомням. Нищо не сме подписвали. Това е за сделките с обувките с П..

А на Я. съм му платил транспортите, където караше и помагаше за сделката.

Аз направих приемо-предавателния протокол с него, което е нормално, като се продава едно дружество, да си направи човек приемо-предавателен протокол. Тези обувки, които ги доставиха, те останаха в дружеството. Аз, след като съм му продал дружеството, той от тези обувки продава. Какво прави не знам, а и не ме интересува, след като съм продал дружеството. Обувките фактически бяха в магазините на комплекс „3.“. След като продадох фирмата се разбрахме да го оставя месец-два да си изчисти обувките. Викам: „*Няма проблем, не ми пречи да те оставя*“. Документите не са при мен. Трябва да видя, но аз съм му предал и документи, и всичко. Доколкото си спомням и договор му правих за месец-два, че ползва помещението, за да не нося отговорност, но това вече е заминало с всички документи на това дружество.

Това дружество нямаше кой знае каква дейност. Аз съм си продал магазините, които бяха собственост на дружеството. Освен стока, мисля, че в този период сделки не е имало в дружеството. Не. Имахме имоти, които ги продадохме, но аз, когато продадох дружеството, то не е имало имоти, имаше само стока.

Не помня за кой данъчен период беше доставката на обувки. Мисля, че беше март месец 2017 г., но не си спомням точно, то и това го има някъде по делото. Навсякъде го има това написано – на 100 места.

Имал съм имоти, продал съм ги. Към този период с обувки не съм търгувал. Аз дойдох и като ги видях тези обувки, и продадох и дружеството, и стоки, и всичко, и не исках повече да се занимавам с това нещо. И с хората, с които съм имал някакви взаимоотношения, не исках да се занимавам повече. Просто исках да скъсам и да не се занимавам повече с тези хора.

Затова продадох и дружеството. В това няма нищо лошо, човек да си продаде дружеството.

След като продадох дружеството, обувките фактически като стока, останаха в склада. Имам още от тях. Склада се намира в „З.“. След това аз ги преместих обувките в Опсо-то. Там имам личен мой склад, който си го притежавам и сега, на едно от дружествата ми, и обувките са там, защото аз реално не мога и да ги продам, аз нямам нито фактури за тях, нито нищо – те са на фирма „С.Б.“, който аз съм продал на И. К. и тези обувки реално са на дружеството, което е собственост на И. К..

Дружеството, когато го продадох, имаше само стоки и това го има в приемо-предавателния протокол. Цената на тези стоки към момента на продажбата на дружеството, като актив, с обувки, профили и други строителни материали, които внасяхме много от К., беше около 400 000 лева. Аз продадох дружествените дялове, защото исках да продам стоката, но не можех да продам стоката на човека, който дойде да я купи, защото той реално не искаше да направим такава сделка. Говоря за И. К.. Ние сме се разбрали: *„В момента, в който продадеш тази стока, аз искам да ми дадеш тези и тези пари“*. Устно сме се разбрали. Той ми каза: *„Сега ще ти купя дружеството“*. Мисля, че всички знаем, че когато се продаде едно дружество с определена стока, съм се разбрал с него, доверил съм му се и сме се разбрали, че той ще ми дава някакви пари на мен. И той ми дава някакви пари, но не помня точно какво ми е давал, но в крайна сметка останах излъган от цялата работа. Не можех да продам само стоката, защото той вика: *„Сега фактури... Като продам стоката, трябва да има плащания и т.н. По ми е лесно да купя дружеството с всичките стоки“*. И аз реших, че трябва да го продам това дружество, за да се отърва от цялата тази каша.

С И. К. се запознахме много случайно тук в П. на едно кафе на СДС 3-4 месеца или повече преди да му продам дружеството. Аз го познавах отпреди, не знаех къде живее, но виждал съм го и преди, идваше често. Не сме се виждали много често с него.

Поводът да се стигне до договорка и до сделка беше, че той поС.но ми приказваше едно и също: *„Купувам бизнеси, купувам стока, търгувам със стока, милиони въртя“*. Сериозно ми звучеше. Убеди ме, че е сериозен, в смисъл такъв, че мога да му се доверя и да му продам дружеството със стоките. Така или иначе от тази сделка не спечелих, но фактът е такъв, че направихме тази сделка с него.

ПРОКУРОР: Нямам други искания. Да се приключи делото=

ЮРК. Ч.Д.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

АДВ. С.: Аз имам едно искане във връзка с обясненията, дадени от моя клиент и това искане е следното. То е насочено към това да установим, доколко обясненията на г-н П. в частта, в която същият твърди, че обувки, като предмет на сделка, са налице - получени са от неговото дружество, респ. складираны са в неговите магазини и все още се съхраняват в негов склад. Аз

правя искане за извършване на оглед от съдебния състав на помещението, в което са складирани в момента тези обувки, за да се установи безспорно и категорично, доколко тези обувки и в какво количество, все още се съхраняват физически от г-н И. П.. Осъзнавам, че искането е малко трудно осъществимо, но в крайна сметка е допустимо по правилата на НПК от една страна. От друга страна, тъй като моята основна цел е да убедя съдебния състав, че реално сделка е имало, и че фиктивността, която се твърди в обвинителния акт, е недоказана - и напротив, ние ще докажем, че сделки е имало. Ако смятате, че огледът не е издържан процесуален способ за установяване на това ми твърдение, ще Ви помоля да назначите съдебно-техническа експертиза със същата цел - вещо лице, което да посети посочения от г-н П. негов склад и да опише, дали в същия склад се съхраняват обувки, респ., ако е възможно - какво количество и какъв вид обувки. Това е искането, което отправям към Вас, като считам, че същото е важно с оглед установяване на обективната истина по делото, защото в крайна сметка в основата на обвинението против г-н П. е твърдението на прокуратурата за фиктивност на сделката, т.е. за това, че една доставка на обувки към дружеството на г-н П., според прокуратурата, е само документална, но не и реална, докато с установяването на факта - има ли или няма обувки – в крайна сметка ще стане ясно действително, дали това е така или не.

ПРОКУРОР: Считам, че направеното искане няма да установи факти и обстоятелства, с които да се изясни фактическата обстановка по делото, тъй като нито в хода на ревизионното производство, нито в хода на досъдебното производство, нито в хода на съдебното следствие по делото са събрани никакви писмени материали, които да ни дадат възможност ние да преценим какъв вид стока, съответно обувки - като артикули, като вид количества и т.н. - са били конкретно доставени и да направим извод, че показаните ни евентуално в хода на един оглед, са тези или не са тези, които са документирани като стока от доставчиците, инкриминирани по делото. Иначе казано, показването просто на никакви обувки, дали са в държане, дали са в притежание, също не е ясно на подсъдимия, няма да внесе никакви доказателствени факти по делото и няма да ни даде възможност за обективна преценка.

ЮРК. Ч.Д.: Подкрепям изцяло становището на прокуратурата. Възразявам срещу така направеното искане. Освен това искам да добавя, че 3 месеца след издаването на самите фактури – на 03.08.2015 г. - е извършена проверка от колеги от органа по приходите, за установяване на наличните активи – в хода на самата ревизия. Направена е с цел да се направи инвентаризация на обекта в т.нар. „склад за обувки“ в комплекс „З.“, като колегите там са установили, че самият склад е прашен, че няма абсолютно никакви остатъци или данни в този склад изобщо да е имало никаква стока. Освен това е имало табела „Отдава се под наем“. Предполагам, че самият протокол е доказателство по досъдебното производство, тъй като е цитирано от прокурора в обвинителния акт, така че възразявам срещу така направеното искане - да се прави такъв оглед.

АДВ. С. (реплика): По възражението на колегата от публичното обвинение, намирам същото не само за неоснователно, но и противоречащо на фундаменталните правила за доказване в наказателния процес. Нормата на чл. 14, ал. 2 от НПК е категорична, че доказателствени средства нямат предварително определена сила, т.е. не можем да се съгласим с тезата на прокурора, че след като нямало писмени доказателства – има ли обувки или няма – ние не можем да докажем тяхното наличие и съществуване с друг вид доказателствени средства. Между другото, по делото има свидетелски показания на разпитани свидетели, които казват, че има такива обувки. Обясненията на г-н И. П. са също способ за събиране на доказателства и в тази връзка по делото най-малкото има някаква индиция (доколко обоснована и доколко не е друг въпрос), че обувките все още съществуват и са някъде, и то не къде да е. Ние посочваме къде са.

На второ място – колежката, представляваща гражданския ищец, е права, че по делото има някакви констатации, които са направени от органа по приходите във връзка с извършени от тях проверки, но тези констатации и проверки не са направени, изготвени и протоколирани по реда на НПК и затова е спорно доколко те са годно доказателствено средство и доколко изводи за това, има ли обувки или няма, би могъл да бъде законово обоснован на тяхна база. Нито сме разпитали тези лица, изготвили тези протоколи, за които твърди колежката. Пак казвам, протоколите са такива за оглед по НПК. Поради тази причина нашите твърдения, че тези обувки са налице, подкрепени от показанията на свидетелите, възраженията на двамата колеги, според мен, са неоснователни.

ПРОКУРОР (дуплика): Ако все пак, с оглед правото на защита, решите да уважите това направено искане, аз ще помоля, уважаемият съд незабавно да пристъпи към това действие, като защитата посочи конкретен адрес и основанието, въз основа на което се владее, ползва или притежава това складово помещение. Молбата ми за незабавно пристъпване към този оглед, ако бъде евентуално допуснат от съда, е свързан и с това да бъдат непосредствено установени твърдени факти и обстоятелства и да не се дава възможност във времето те да бъдат формирани съобразно твърденията.

Съдът намира, че не е необходимо да се извършва оглед съобразно искането на защитата, тъй като дори да бъде извършен такъв, то това процесуално-следствено действие няма да допринесе по никакъв начин за изясняване на фактите, включени в предмета на доказване. Това е така, защото дори в посочения от защитата склад към настоящия момент да бъдат намерени определени количества обувки, то обективно няма как да бъде установено, дали тези обувки са били предмет на доставка по инкриминираните с обвинителния акт фактури. Още повече, че при проведеното ревизионно производство са описани доставки на обувки на дружеството „С.Б.“ и от други дружества, различни от тези, посочени като доставчици в инкриминираните фактури, при което е обективно възможно, дори да бъдат намерени обувки, то те да са били предмет на други доставки и е абсолютно невъзможно да се установи, дали са били предмет на инкриминираните доставки по фактурите в обвинителния акт.

По тези съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за извършване на съдебен оглед или за назначаване на техническа експертиза.

ЮРК. Ч.Д.: Представям незаверени копия на резолюция за извършване на оперативна проверка и доклад за извършената проверка, която касае проверката в обекта на дружеството в комплекс „З.“ на 03.08.2015 г.

ПРОКУРОР: Да се приемат.

АДВ. С.: Нямам възражения. Да се приемат.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото изброените по-горе такива.

Съдът намира, че по силата на служебното начало ще следва да пристъпи към събиране на допълнителни гласни доказателства, а именно: като допусне и разпита в качеството на свидетел лицето И. Г. Г.. Това е данъчният инспектор, който е бил част от проверяващия екип, извършил физическа проверка в магазин на дружеството „С.Б.“, находящ се в комплекс „З.“ на 03.08.2015 г. Същият този служител е изготвил и доклада по повод на извършената физическа проверка в склада. Ето защо разпитът му се явява наложителен с цел установяване на подробности относно това, как точно е била извършена проверката, как точно е бил проверен физически обекта и какви стоки евентуално са се намирали в него.

С оглед на гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетел по делото И. Г. Г., който за следващото съдебно заседание да се призове по месторабота в ТД на НАП – Пловдив, офис Пазарджик.

За събиране на допуснатия свидетел, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 20.11.2023 г. от 11:00 часа, за която дата и час подсъдимият и защитникът му уведомени, процесуалният представител на гражданския ищец – уведомен, представителят на държавното обвинение – уведомен.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ допуснатия свидетел И. Г. Г..

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:25 часа.

Председател: _____

Секретар: _____